

זמן האחרון באולפן לריקוד ידוע, השו-
כן במרתף לא הרחק מכיכר דיונוף ב-
תל-אביב, והשייך לשחקן-ולרקדן
ידוע.

הבעל קצת התפלא כשאשתו בישרה
לו, לפני שלושה חודשים, שהיא החלי-
טה להתחיל ללמוד ריקוד מודרני. היא
אמנם נראית הרבה יותר צעירה מגילה,

את האישינות הציבורית כולכם
מכירים. מי שלא רואה אותה לפחות
אחת לשבוע בטלוויזיה, שומע אותה ב-
רדיו. מי שמפספס את הרדיו, קורא

איך לתפוס מי שלא מביא מתנה לחתונה

מי שרק מכיר את **אבי בהט**, יודע ש-
הוא תמיד טיפוס עליו. והנה, בימים האחר-
מסוגל למחוק את החיוך מפרצופו של אחד
כמוהו — שכל הזמן צוחק?

אבי בהט

רוגים, הוא נראה רציני מאוד. תשאלו, מה
קרה?
כמובן. הוא הולך להתחתן. וכי מה עוד
בגיל 26 (נטו, לדבריו), הספיק כבר הבד-
רן-חקיין להקים שלושה מועדוני-לילה מצ-
ליחים, ולברר אלפי שוחרי בידור ישראלי

שיעור פרטי מאד

ובהחלט נחשבת עדיין לחתיכה, למרות
שבשלה — אבל הוא, הבעל, יודע הרי
את גילה האמיתי.
אלא מאי! אם בא לה לרקוד, אז
שיהיה לה לבריאות. למה לא!
וכך, פעם בשבוע, ביום שלישי אחר
הצהריים, עוצרת מכונית „וליאנט 70“,
בצבע כחול-כהה, במרחק רחוב או שניים
מהאולפן, ואשה בלונדית, לבושה דר,
יוצאת ממנה. אם יתחשק לכם לעקוב
אחריה, תראו אותה הולכת לכיוון ה-
אולפן לריקוד, נכנסת בעד הדלת, ויו-
צאת כעבור שתיים שלוש. ואם תתבוננו
בה מקרוב, כאשר היא יוצאת, תראו
שהיא באמת סחוסה ויגעה, כמו אחרי
מאמץ גופני רציני, כגון ריקוד או משהו
כה.

עליה בעיתון. פשוט אי-אפשר שלא לש-
מוע ולראות אותה.
את אשתו של האישינות הזו, מכירים
קצת פחות בציבוריות העממית. היא לא
מופיעה בטלוויזיה, לא ברדיו, לא ב-
עיתון.
לעומת זאת, היא מופיעה הרבה ב-

ואם תתבוננו, במיקרה, בשלט שעל
דלת האולפן, ששם כתובות השעות ש-
בהן האולפן פתוח, תגלו דבר מוזר:
שביום שלישי אחר-הצהריים — האולפן
סגור, ולא מתנהלים שם שום שיעורי-
ריקוד.

ואם תמתינו שם כמה דקות נוספות,
אחרי שהגברת הסתלקה, תוכלו לראות
את דלת האולפן נפתחת — וממנה
יוצא בעל האולפן, הרקדן הנודע. וגם
עליו תוכלו לראות, אם תתבוננו מקרוב,
שהוא סחוט ויגע — ממש כאילו גם
הוא אחרי מאמץ פיזי.
כמו ריקוד, למשל.
או משהו דומה.

מקורי בחיקויים מקוריים של עירקים, ייקים,
רומנים, מרוקאים וכמובן גם בולגרים. כולם
מקוריים.
על עצמו, מעיד אבי: „אני בתול. נולדתי
במזל בתולה“ הא הא. עוד פטים אטור-
ביוגרפיים: „יש לי תואר ב-איי. בוגר בית
ספר אמלי. בצבא הייתי בחיל-אוויר. בתור
מאדאם באטרפליי: הייתי עף מבסיס לבטיס.
חוץ מזה היה גם תפקיד של קמב"צ: קם
בצהריים.“ אני מקווה שאין לכם סדק ב-
שפתיים. מרוב צחוק.

שמה של המאשרת, שתוכה לשמוע את
כל הבדיחות האלה בלי כסף, הוא יפית
דו"רה, והיא היתה התכרה של אבי בארבע
השנים האחרונות. חגיגת החתונה תיערך
בבר של מלון רמת-אביב, בהשתתפותם של
כל חברי הקהלה-הקצב המנגנים במועדונים
של אבי, ותוסרט על-ידי צלם שהובא לשם
במיוחד לשם כך.

תשאלו למה? „כדי ללכוד את כל אלה
שלא יביאו מתנות“, מסביר האיש המצחיק,

הדה בושם לפני

העט של עיתון הארץ. מיהרתי להת-
עניין אצל היעודה, וזכיתי בתשובה
המאכזבת הבאה:
„תראי, אני גוססת מכל העבודה

וחגי פינסקר

אחרי

חגי פינסקר

שיש לי“ הסבירה הדה. „חגי יצא רק
עכשיו מבית-חולים, לאחר שהחלים
מהתקפת-לב.
אז איפה יש לנו זמן או כוח ל-
עניינים רומנטיים?
ועל זה, אינני יכולה אלא להצטער,
מוחי הזדוני יכול רק לדמייך לעצמו,
מה היה קורה לוא ליבו של חגי היה
תקין והדה היתה פנויה — איזו
תכנית היתה נולדת בשיתוף הפעולה
בין איש-הטלוויזיה ומבקרת הטל-
ויזיה.

הדה בושם

השמועה הפנטסטית דיברה על רו-
מן חדש בין חגי פינסקר, מנהלה
לשעבר של הטלוויזיה, והדה בושם,
המבקרת (אמנות, ספרים, טלוויזיה,
קולנוע, בישול, רדיו, אסטרונומיה,
סידור-פרחים ואת-בדוהיזם) שנזנת-

יוסי ידן חוזר

אבל מאוחר. עכשיו, יושב הקאמרי וממתין
ליוסי שיחזור לארץ — כדי להופיע ב-
משחקי סטרינדברג.
מה שמעכב כרגע את יוסי בוינה, ומפ-
רע לו לחזור ארצה ולהתחיל בחזרות, אלה
סידורים טכניים מסוימים שהוא צריך להש-
לים. כאשר הוא יגיע לארץ, בעוד מספר
שבועות, אוכל לספר לכם קצת יותר עליהם.

איך שדברים מתגלגלים בחיים. בזמנו, כ-
כשהתיאטרון הקאמרי עמד להעלות את
משחקי סטרינדברג, של דירנמאס — הוא
לא הסכים **שארנה פורת** חשק במחזה
לצידו של **יוסי ידן**. יוסי, אביר מלידה,
ביטל גם את השתתפותו שלו, כמחווה ל-
אורנה, נסע במקום זה לוינה להופיע שם
בזורה היווני. הקאמרי התחרט, נכנע —

הסלמה

אצל האברמוביץ'ים

כפי שסיפרתי לכם בשבוע שעבר, נפרד אבי אברמוביץ', דייל אל-על
ושותפו של רפי שאולי במנדטים, מאשתו מלכה, ארו כמה פקלאות, ועבר
לגור בדירתו של רפי, שגם הוא אלמך-קש פחות או יותר, כפי שתוכלו לקרוא
בסיפור חילופי גברי במנדו, המתפרסם בגליון זה.
מאז, חלף בקושי שבוע, אך העניינים בין השניים כבר החמירו. הסיסמה
„עשו אהבה, לא מלחמה“ מצלצלת אמנם יפה, אבל כנראה שיותר קל לצלצל
בה מאשר לקיים אותה. אבי, לאחר ישיבה של מספר ימים בביתו של רפי,
תוך כדי היררורים כבדים בגורלו, הגיע למסקנה שהוא רוצה אכן להתגרש —
ובאופן סופי מאוד.
מלכה, מצידה, היתה מוכנה דווקא יותר לעשות שלום, מאשר מלחמה —
אולם נוכח החלטתו האחרונה של אבי, לא נותרה לה ברירה: היא ביקשה
מבית-המשפט להוציא צו-עיקול על הקרקעות, שאבי קיבל בירושה מאביו,
שנפטר לפני כחצי שנה — כדי להבטיח לעצמה ולבתה בת השנתיים מזונות.
לא כל-כך בשימחה, אני צופה בשבועות הקרובים להסלמה ניכרת במלחמות
האברמוביץ'ים.